

BEWAAR HET PAND

Uitgave tot bevordering van de handhaving der oude Gereformeerde beginselen

verschijnt eens in de veertien dagen

KOMMISSIE VAN REDAKTIE:

Ds. G. Blom, Meerkerk; Ds. H. C. van der Ent, Dordrecht-Centrum; Ds. R. Kok, Soest, Ds. H. van Leeuwen, Driebergen; Ds. D. Slagboom, Katwijk aan Zee; Ds. M. C. Tanis, Sliedrecht-Centrum; Ds. M. Vlietstra, Bunschoten; A. Beukers, Alphen a.d. Rijn; J. van Heteren, Sliedrecht-Centrum en Joh. van der Lee, Alphen a.d. Rijn.

REDAKTIE :

Ds. G. Blom, Prinses Marijkeweg 13, 4231 BP Meerkerk. Telef. 01837-1357

ADMINISTRATIE :

Joh. van der Lee, Kwartelstraat 74 2406 EP Alphen aan den Rijn, telef. 01720 - 73814, postrek. 70.43.50, t.n.v. de administrateur van „Bewaar het Pand” te Alphen aan den Rijn. Abonnementsprijs f 10,- per jaar. Abonnementsprijs voor de Verenigde Staten en Canada 5 dollar per jaar. Advertenties f 0,25 per mm. Bij kontrakt korting.

MEDITATIE

OPENING VAN HET VERSTAND

Toen opende Hij hun verstand, opdat zij de Schriften verstonden.

Lucas 24:45

Het is tijdens de verschijning van de opgestane Christus op de avond van Pasen. Hij opent voor Zijn discipelen het verstand om de Schriften te doen verstaan.

Hoe is het mogelijk, dat dit nodig is, zal misschien iemand zeggen. Zij zijn toch discipelen ! ?

Inderdaad. Zij hebben het hoogste onderwijs gehad, n.m.l. van de hoogste Profeet en Leraar. Uit Zijn mond hebben zij de Schriften gehoord. De Schriften aangaande Zijn lijden en sterven, de Schriften aangaande Zijn opstanding.

Zij zijn dus bijzonder onderwezen en konden dus wel weten van alles, wat met Hem gebeuren zou. En toch wat staat er van hen geschreven bij Zijn laatste lijdens-aankondiging ? „En zij verstonden geen van deze dingen en dit woord was voor hen verborgen en zij verstonden niet hetgeen er gezegd werd.”

En nu: de Emmaüsgangers zijn tot hen gekomen. Petrus heeft getuigd van de aparte verschijning aan hem. Zij hebben zelf al beleeden: „De Heere is waarlijk opgestaan”. In levend geloof hebben ze zo zelf de boodschap al vertolkt. En toch, dat geloof wordt bewogen. Zij hebben nodig buiten zichzelf in de Schriften gefundeerd te worden. Tot beschaming van hun wankelmoedig hart en hun niet verstaan. Maar ook tot onderwijs en vertroosting in Hem, Die de enige Bron van hun leven is.

En nooit zullen ze de Schriften verstaan, dan alleen door de Goddelijke werking op hun verstand, die opent voor de Schriften. Het is die verborgen werking van boven, die de verduistering van het verstand verbreekt en de zin en betekenis van de Schriften doet verstaan.

Ziet, die verborgen werking van de Heilige Geest hebben wij allen nodig om de Schriften te verstaan. Zonder die werking zijn de Schriften wel Schriften. Zij stellen ons verantwoordelijk en komen met zo ernstige en welmenende roepstemmen.

Nooit kan één mens, die onder het Woord verkeert, God de schuld geven van zijn onbekeerd hart en verduisterd verstand. God heeft ons éénmaal gesteld in het Paradijs om Hem te kennen. En na het verloren Paradijs laat Hij de Schriften uitgaan om in Christus de weg ter verlossing bekend te maken.

Echter alleen deze krachtige werking doet de Schriften verstaan. Opening van ons verstand voor de Schriften en van die Schriften voor ons verstand zijn allebei nodig. Anders blijven de klanken ons in wezen vreemd, kunnen wel eens een ogenblik ontroeren, maar dringen niet door in het diepst van ons hart en verstand.

Is het zó voor u Pasen geweest ? Helaas de nadruk op het laatste woord: geweest ! Dan zegt de Heere u evenwel, dat ge van het Paaswoord nooit afkomt. Zeg het tot de Heere: „U hebt Uw woord gegeven, open mijn verstand opdat ik het verstaan mag, tot eer van Uw Naam en tot heil van mijn ziel”. De Heere heeft er zo’n lust in, dat ge biddend acht geeft op de Schriften. Hij heeft zelfs een bijzondere toezegging voor allen, die in oprechtheid

daarin de Heere nodig hebben: „opdat gij gelovende het leven hebt”.

Wat wonder. Wat de discipelen nodig hebben brengt de Opgestane Christus nu Zelf mee. Hij komt door gesloten deuren. Voor Hem kunnen ze niet dicht blijven. Hij kreeg een geopend graf op het betalen van deschuld. Zo gaan ook de deuren open en kan het verstand van de discipelen niet gesloten blijven. Hij toont de tekenen van Zijn lijden. Hij eet voor hun ogen een gebraden vis en honingraten. Hij wil alle twijfel en ongeloof wegnemen. Maar bovenal leidt Hij hen in de Schriften door de opening van hun verstand. En daardoor gaan ze de geheimen van Zijn sterven en opstanding verstaan. Zo mogen ze straks uitgaan om de Schriften te verkondigen. En in die Schriften de gestorven en opgestane Borg, Die vrede heeft aangebracht voor een schuldig volk en vrede schenkt langs de weg der bekering.

Is het zó Paasfeest voor ons geweest ? Het is veel het leven uit Hem te ontvangen. Een wonder van boven. Maar zalig hij, die in de Schriften wordt ingeleid. Door het geloof wordt deze Borg dan in de Schriften gekend, omhelsd tot heil van het zondaarshart. Dan blijft deze Goddelijke daad nodig. Naar het vlees blijft het verstand verduisterd. Nooit groeit het kind van God boven het onderwijs uit in de Schriften. Om zichzelf te kennen. Om Hem te kennen. Om eeuwig God de eer te geven voor het werk der zaligheid. Om te getuigen in een donkere wereld van de enige Naam onder de hemel, tot zaligheid gegeven.

Ds. Slagboom

Ontmoetingsdag te Kampen

Het was nog niet eerder gebeurd, dat we op de zaterdag na Pasen in Kampen onze ontmoetingsdag hielden. Het feit dat het kerkgebouw te Sliedrecht niet beschikbaar was deed besluiten uit te wijken naar Kampen, met de bedoeling DV in augustus a.s. samen te komen in Sliedrecht. Dan zal de belangrijke verbouwing daar helemaal gereed kunnen zijn.

Het weer was erg gunstig. Dat is natuurlijk altijd fijn, maar op zo’n dag mogen we dat wel bijzonder waarderen en de goede hand des Heeren daar in opmerken.

De morgensamenkomst begon om goed half 11. We zongen samen Ps. 122:1 en 2. Daarna luisterden we naar de voorlezing van Mattheus 8:18-27, waarop de Heere erkend werd voor Zijn zorgende hand en Zijn zegen werd afgesmeekt over die dag. We heetten allen hartelijk welkom, dankten de kerkeraad van de Gereformeerde Gemeente voor de beschikbaarstelling van het mooie kerkgebouw, ook de kosten en allen, die hulpdiensten verrichtten. Daarna volgden de gebruikelijke mededelingen.

We spraken nog een kort woord over de storm op zee. Een rijke geschiedenis om toe te passen op het leven van Gods kinderen, maar ook op de kerk van alle tijden. Er zijn tijden van stilte en van storm. Ook nu steekt de storm op, de golven worden hoe langer hoe hoger. Er komt nood. Maar de Heere Jezus is aan boord. Hij deed de zee opengaan. Hij ging zelf mee. Hij scheen te slapen, maar waakte en bewaarde. In de storm is er geen plaats voor verdeeldheid, maar zoeken allen redding uit de nood. Ze vermogen zelf niets. Ze vluchten tot Hem, Die alleen kan redden en daadwerkelijk helpt. Hij staat op, stilt de

Van de Administratie

Wie kan mij helpen aan de juiste adressen van: H. Vredenburg: Jacob Catslaan 55 Assen, fam: Poeppes, de Reede 9 Urk en P. Keuter, Noorderpalen 105 Urk ? P.T.T. zond ons Bewaar het Pand retour met de mededeling onbekend.

Als u dit mag lezen, is de Ontmoetingsdag in Kampen j.l. zaterdag 12 april gehouden weer voorbij. Zulke dagen worden door vele zeer gewaardeerd. Dit blijkt o.a. ook uit de kollekte, die dit jaar de grote som van f 10.325,— opbracht, waarvoor wij zeer dankbaar zijn. Verder mochten wij nog ontvangen aan verschillende giften f 410,— en via Ds. Blom f 100,— en N.N. f 100,— voor ons blad, f 100,— voor de school te Dundas. Ook konden wij nog 8 nieuwe abonnees op ons blad noteren, voor alles onze hartelijk dank.

Wie verblijdt ons een volgende maal ?

Adm.: Bewaar het Pand, Kwartelstraat 74, Alphen a/d Rijn, giro 704350.

v.d.L.

stormen en de golven en er wordt een grote stilte. De discipelen merken het op en zijn beschaamd. Wie is toch Deze ? Dat is voor ons persoonlijk leven van belang, maar ook voor de kerk. Er dreigen vele gevaren. Wij vermogen niets, maar Hij zal Zijn Kerk bewaren en uitredden. Die dood gewest is en leeft tot in alle eeuwigheid en gesproken heeft, dat de poorten der hel Zijn gemeente niet zullen overweldigen. Daar gaat het nu ook om. Het komt er dus voor ieder op aan tot die Kerk te behoren.

We zingen Ps. 107:14 en 15. Daarna is het woord aan Ds. M. Vlietstra, die spreekt over: Christus preekt Christus. In het volgende nummer hopen we zijn rede op te nemen. We mogen dus daarnaar verwijzen. Er wordt gezongen Ps. 89:3, 7 en 8. Er wordt gecollec-teerd.

Dan komt Ds. B. de Romph op de kansel. Hij leest 1 Koningen 10:1-8 en spreekt een slotwoord over het gelezen Schriftgedeelte. Een samenvatting hopen we in het volgende nummer te plaatsen. Ds. De Romph laat zingen Ps. 45:1 en 6, gaat voor in dankgebed en vraagt een zegen over het voedsel, dat genuttigd zal worden.

De pauze is aangebroken. De koffieschensters en verdere hulpvaardigen hebben druk werk. De boekverkoper doet goede zaken. Er worden banden gelegd. Er heeft uitwisseling van gedachten plaats. Het prachtige weer nodigt sommigen uit om een wandeling in het park te maken of de stad in te gaan, anderen blijven in of bij de kerk. We hadden zelf een tijd lang werk om bestellingen op te nemen voor het te verschijnen boek van Ds. Van der Ent over Filemon, een bundeling van de artikelen die hij in ons blad geschreven heeft. En ook voor de afscheids-preek met nog een paar preken van Ds. Kok. Er moesten heel wat namen worden genoteerd. Dat was verblijdend. Men kan zich natuurlijk ook nu nog opgeven. We zullen graag nieuwe bestellingen noteren.

De pauze liep ten einde. We moesten weer beginnen. De kerk liep vol. In de morgen waren er minder bezoekers dan gewoonlijk. Mogelijk, omdat we anders pas eind augustus in Kampen samenkomen. Maar we weten het niet. 's Middags waren er niet veel lege plaatsen. Er waren bezoekers uit het hoge noorden. We spraken verschillende mensen uit allerlei plaatsen in Groningen en Friesland. Er zijn trouwe bezoekers onder, die we elke keer weer ontmoeten.

Ds. L.W. van der Mey opende de middag-

samenkomst om 2 uur. Hij liet zingen Ps. 63:2 en 3 en ging voor in gebed. Hij las 2 Koningen 20:1-11 en sprak over de woorden van vers 5: aan de derde dag zult gij opgaan in het huis des Heeren. We hopen dat we een samenvatting daarvan kunnen opnemen in het volgende nummer. We zongen Ps. 22:12 en 16.

Daarna sprak Ds. H. C. van der Ent na het voorlezen van Spreuken 6:6-8 en 30:24 en 25 over: Op school bij de mieren. U kunt daarvan in dit nummer lezen. Na het zingen van Ps. 19:6 en 7 met collecte sprak ds. M. C. Tanis een slotwoord. Hij bepaalt kort de aandacht bij Openbaring 1:3: Zalig is hij die leest.....

Het boek is de Openbaring van Jezus Christus. Dat was een zaak van God Zelf. God heeft aan Jezus Christus veel geopenbaard, aan Hem Zijn wil bekend gemaakt. En Christus heeft op Zich genomen die wil uit te voeren. Op aarde heeft Hij dat gedaan. Ook nu doet Hij dat nog aan de rechterhand des Vaders. Hij heft aan Johannes bijzonder geopenbaard de wil des Vaders.

Dat we dit woord mee mogen nemen. Het is een van de zeven zaligsprekingen in Openbaring. De predikers worden geroepen het Woord te spreken de volle raad Gods tot zaligheid, het werk van een Drieënig God voor en in de zondaar. Het gaat om het Woord. Prediken is het Woord aan het woord laten. Dat kan niet in eigen kracht, maar de Heere geeft wat daartoe nodig is. Ook aan andere ambtsdragers. Dan heeft men het Woord door te geven.

Het komt op luisteren, lezen, horen en bewaren aan. Dat geldt de dienaar, maar ook: er moet heilige aandacht zijn om te buigen voor het Woord van God. Dat heeft autoriteit. Dan moet doorgegeven: alzo zegt de Heere. Als men dat niet geheel aanvaardt houdt men niets over dan letters. We moeten het Woord niet begraven, niet verkopen, niet inruilen voor wat ook.

De mens moet zich buigen over het Woord in de juiste gestalte: Uw knecht hoort. We moeten het Woord bewaren: het is kostbaar. Ik moet er bij leven.

Want de tijd is nabij. We zijn in de laatste fase van de wereld gekomen. Neem dit mee naar huis: zalig zijn ze..... Zij zullen bewaard worden door de Drieënige God. Hij zal Zijn werk volbrengen. Hij is de Alpha en de Omega. Met Hem kunnen we het wagen door de Heilige Geest. Dan kunnen we de strijd ingaan.

Ds. Tanis gaat voor in dankgebed. En na het gezamenlijk zingen van Psalm 32:4 en 6 sluit hij de ontmoetingsdag van zaterdag 12 april 1980.

We hebben stof om met dankbaarheid op die dag terug te zien. De weersgesteldheid kon niet gunstiger zijn. Er heerste een geest van saamhorigheid en eensgezindheid. Wat gehoord mocht worden sloot bij elkaar aan en alles was er op gericht om ons op te wekken het Pand te bewaren. Het was voor velen een verkwikking om deze dag mee te maken en vele anderen te ontmoeten. Zulke dagen blijken altijd weer van belang om de onderlinge banden te verstevigen.

De volgende ontmoetingsdag komt al weer in zicht. D.V. zal die op zaterdag 24 augustus a.s. te Sliedrecht worden gehouden.

De Heere heeft het welgemaakt.

B.

N.B.

Iemand had gevraagd of het niet mogelijk was op een ontmoetingsdag vragen te stellen. Het komt de commissie voor, dat dit in de praktijk niet te verwezenlijken is. De bezoekers van een ontmoetingsdag komen als zij vragen hebben daarmee tot de sprekers of eventueel tot andere bestuursleden.

Een ander vraagt of de opbrengst van de ontmoetingsdagen alleen bestemd wordt voor de uitgave van het blad. Die vraag kan bevestigend worden beantwoord. Door de collecten kunnen we de abonnementsprijs laag houden. Die is ongeveer juist voldoende alleen voor het ter verzending gereedmaken van de nummers en de portokosten.

Samenvatting van het gesprokene door

Ds. H. C. v. d. Ent op de

Bewaar het Panddag te Kampen

op Zaterdag 12 April 1980

Te lezen schriftgedeelten: Spr. 6:6-8: „Ga tot

de mier, gij luiaard, zie hare wegen en word wijs; dewelke geen overste, ambtman noch heerser hebbende, haar brood bereidt in de zomer, haar spijs vergadert in de oogst”. Spr.: 30:25: „De mieren zijn een onsterk volk, evenwel bereiden zij in de zomer hare spijs”.

Bij de mieren op school

Geliefde vrienden en vriendinnen van Bewaar het Pand.

De hierboven afgeschreven teksten zijn de enige in de bijbel, waar over de mieren gesproken wordt. De luiaard wordt er heen verwezen. Hij kan van de mieren nog heel veel leren, en wij natuurlijk ook. Zo zijn wij gekomen aan de titel, welke hierboven staat: Bij de mieren op school.

Het wordt wel geen gewone preek, maar we willen voor de concentratie van de gedachten toch wel enkele punten noemen.

We spreken dan ten eerste over: De School.

ten tweede over: De leerling.

ten derde over: De leerplicht.

ten vierde over: De Leerstof.

ten vijfde over: De leervrucht.

Wij gaan eerst de school bekijken. Dat is normaal. Wanneer een jeugdige moeder een kleuter heeft die naar de kleuterschool moet, dan gaat ze van te voren eerst met het kind langs de school. En dan zegt zij tegen dat kind: Daar mag jij nu straks naar toe. Dat is erg fijn. Dan kom je bij een juffrouw, een hele lieve. En dan leer je versjes en nog heel veel meer. Zo zoekt deze moeder het kind met de school vertrouwd te maken.

Als het kind wat groter geworden is en van de ene plaats naar de andere verhuist, dan gaat dit kind al zijn eigen weg zoeken. En de eerste gang die hij maakt, is dan meestal naar de school, waar hij het in zijn vorige woonplaats aangevangen onderwijs voort moet zetten. Hij is nu eenmaal belangstellend waar hij in zijn nieuwe woonplaats zijn kennis zal moeten vermeerderen.

Voor ons is, volgens de tekst, de school: „Het mierenvolk”.

Wij hebben vele soorten scholen: Openbare-, christelijke-, roomse-, reformatorische scholen. De laatsten zijn natuurlijk de besten, althans als u in uw omgeving er terecht kunt. Als er geen reformatorische school in uw omgeving is, dan moet u van de bestaande de beste maar uit zien te zoeken. Een niet altijd eenvoudige zaak. Want op een school moet meer geleerd worden dan alleen de dingen die voor dit leven van belang zijn. Er moet ook geleerd worden wat nodig is gekend te worden op reis naar de eeuwigheid. Naast de genoemde scholen, kan er ook nog van een andere indeling worden gesproken. Het terrein van het onderwijs is ontzagge-lijk breed. Daar zijn dan: Kleuterscholen, basisscholen, mavo's, havo's, v.w.o. scholen en universiteiten. Verder zijn er ook nog technische scholen en huishoudscholen enz.

„Het mierenvolk” is een heel gewone bijbelschool. Zij wordt door God Zelf aanbevolen. Zie maar naar de tekst. Het is daarom zonder meer een goede school. Men behoeft er ook geen verre en dure reis voor te maken om deze school te kunnen bezoeken, gelijk dit met andere scholen nog al eens het geval is. Want de mieren komen overal in de wereld voor. We hebben gelezen dat er meer dan 5000 verschillende soorten zijn. Het mierenvolk bestaat uit mannetjes en wijfjes, die paren in de lucht. Zij zij gevleugeld. Dan zijn er nog de onderontwikkelde mieren die hun vleugels hebben verloren of ze nooit hebben gehad. Deze staan bekend als de werkers.

De mieren behoren volgens Spr. 30:24 tot de kleinste dieren. Zij zijn derhalve maar een onsterk volk. Nochtans zijn zij wijs, met wijsheid wel voorzien. Want zij bereiden in de zomer hun spijs.

De mieren zijn schepselen van God. Hij heeft ze ook met wijsheid gemaakt. Hij heeft ze geschapen tot Zijn verheerlijking.

Wij zien niet zelden de mieren als een plaag en zoeken ze uit te roeien. Doch God stuurt er ons naar toe, om er van te leren. Om te leren moet je een leerling zijn.

De leerling

„Ga tot de mier gij luiaard.....” De luiaard is dus de leerling. Nu zijn in natuurlijk opzicht niet alle mensen lui. Gelukkig niet. Er zijn zelfs mensen, die vanuit een zekere overbezorgdheid te hard werken. Men is bang dat men er niet komen

zal. Men is daarom dag en nacht in de weer. Men heeft nergens anders tijd voor dan alleen voor het werk. Voor hen heeft de Heere ook een school. Zij worden naar de vogelen des hemels verwezen en naar de leliën van het veld. Want de vogelen die zaaien niet en maaien niet en nochtans worden deze door de hemelse Vader gevoed. De leliën des velds arbeiden niet en spinnen niet, nochtans zijn zij zeer schoon bekleed, zodat zij Salomo in al zijn heerlijkheid nog overtreffen. Zie Matth. 6:25-30. God doet in Zijn Woord niemand ongelijk. Hij heeft voor een ieder wel een passende school. Geeft daarop maar verstandig acht.

Doch de luiaard moet naar de mieren, naar dat nijvere volkje dat geen overste, ambtman noch heerser heeft. Dat wil zeggen: Niemand voert hen aan, gelijk dit de taak van oversten is. Niemand gaat hen voor, gelijk dit de taak van een ambtman is, iemand die zijn vak verstaat. Zij hebben ook geen heerser die hen tot de arbeid moet dwingen, gelijk dit een heerser doet. Het is een onsterk volk, maar het is een wijs volk. Zij leven in harmonie. Zij hebben hun behuizing in de grond. Zij werken in de zomer ongeveer 16 uur per dag. De zomer duurt dan van Pasen tot het Loofhuttenfeest, dat is: van April tot Oktober. Dan vergaderen zij spijs. Het is de moeite waard om naar die druk arbeidende diertjes te kijken. Een hele graankorrel nemen zij mee. En die is groter dan de mier zelf. Soms laat hij hem vallen. Als hij hem alleen niet de baas kan, dan komt een andere mier te hulp en samen sjouwen zij hem weg. Zij vergaderen in de zomer in Palestina zoveel spijs dat het gehele joodse volk er wel veertien dagen van leven kan. Zij leven dus, zonder bezorgd te zijn, in gepaste voorzorg. Als de winter komt, waarin er niets te halen is, dan hebben zij te eten. Zij hebben er zorg voor gedragen, niet op kommando, niet gedwongen, maar instinktief, zoals hun mierennatuur het ingaf.

De luiaard die graag met zijn handen tot zijn ellebogen in zijn zakken staat en liefst maar een ander ziet werken, kan dus van de mieren heel wat leren.

Daarom: „Ga tot de mier gij luiaard, zie hare wegen en word wijs; dewelke geen overste, ambtman noch heerser hebbende, haar brood bereidt in de zomer, haar spijs vergadert in de oogst”.

Al wordt in de eerste plaats de luiaard hier aangesproken, toch moet de werkwillige niet denken, dat er voor hem niets te leren is. Want de mens heeft niet alleen een lichaam waarvoor hij zorgen moet, maar hij heeft ook een ziel. En de ziel is nog meerder dan het lichaam. Hij heeft een natuurlijk bestaan en ook een geestelijk.

Geestelijk nu is elk mens van nature lui. Dat is vanuit het paradijs al te zien. Want hij heeft het werkverbond verbroken. Hij ligt door de zonde dood in de misdaden. Hij kan niets ! Hij moet alles !! Doch hij doet niets !!! Dat hij niets kan, is zijn eigen schuld. Want de mens heeft zichzelf en al zijn nakomelingen door het ingeven des duivels en door moedwillige ongehoorzaamheid van alle gaven om te werken tot eer van God en Zijn eigen welzijn, beroofd. Dat hij alles moet is plicht krachtens schepping en ook krachtens het verbond, wat wel door de mens verbroken is, doch wat God niet ontslaat om met recht Zijn eisen te blijven stellen. Dat hij niets doet is daarom de mens een zwaar aan te rekenen nalatigheid. Denkt maar aan de gelijkenis van de talenten. Die ene dienstknecht die met zijn talent niet gewerkt had, maar het in de aarde had verborgen, wordt dan ook door zijn heer goed te verstaan gegeven, dat hij boos en lui is, en daarom zal hij ook zijn straf niet ontgaan. Zie Matth. 25:14-30. Jezus heeft ook gezegd: Werkt niet om de spijze die vergaat, maar om de spijze die blijft tot in het eeuwige leven. Joh. 6:27 e.a.pl.

Zó gezien moeten we allemaal op de knieën naar de mierschool.

De leerplicht

Ga naar school, zegt moeder tegen het kind dat er geen zin in heeft. Ga naar school, zegt vader met barse stem er overheen, als het kind zich onwillig blijft betonen. Want daar is een leerplichtwet. Krachtens die wet is elke leerling verplicht de school te bezoeken. Als hij het niet doet, dan blijft een gerechte straf niet uit. Zo is het zelfs in de wereld. Zo is het ook in het koninkrijk Gods. Daarom zegt God: Ga naar de mier.....

Wee degene die in natuurlijk opzicht de leerplichtwet van God wederstaat. Hij zondigt tegen het achtste gebod, dat zegt: Gij zult niet stelen. Wanneer u de verklaring in de Heid. Cat. er op na leest, dan verbiedt dit gebod niet alleen het stelen en roven, maar het gebiedt ook dat elk, die daar toe in staat is, getrouwelijk moet arbeiden, om een eerlijke boterham te verdienen. Hij zondigt ook tegen het zesde gebod, dat zegt: Gij zult niet doodslaan. Want ook dit gebod heeft een gebiedende kant: Wij moeten onze naaste liefhebben gelijk onszelf, en jegens hem geduld, vrede, zachtmoedigheid en barmhartigheid en alle vriendelijkheid bewijzen, zijn schade zoveel ons mogelijk is, afkeren, en ook onze vijanden goed doen. De luiaard die graag een ander ziet werken, krijgt hier beslist geen pré. Dat krijgt hij in de bijbel nergens van God. Hij zal verscheurde kleren dragen en broodsgebrek lijden. Dat wil zeggen: Hij zal in zijn schande openbaar komen, ook in 1980, alle sociale voorzieningen ten spijt.

Want is het niet hier dan gebeurt dit toch in de eeuwigheid. Laten alle familieleden van de ezel (zijn luiheid is spreekwoordelijk) dit ter harte nemen.

Is er een natuurlijke leerplicht, geestelijk is die er ook. De mens moet voor zijn lichaam zorgen, doch niet minder voor zijn ziel. Ook ten deze geldt: Gá naar de mier..... Wij zijn verplicht om te werken niet alleen voor ons dagelijks brood, maar ook voor het brood dat nooit vergaat, dat is de spijs die blijft tot in het eeuwige leven. Of zoals het oude doopsformulier het zegt: „Overmits in alle verbonden twee delen begrepen zijn, zo worden wij ook weder van God door de Doop vermaand en verplicht tot een nieuwe gehoorzaamheid, namelijk, dat wij deze enige God, Vader, Zoon en Heilige Geest, aanhangen, betrouwen en liefhebben van ganser harte, van ganser ziele, van gansen gemoede en met alle krachten, de wereld verlaten, onze oude natuur doden en in een nieuw Godzalig leven wandelen”.

Gá naar de mier..... Wie verstaat zijn plicht? Van nature niemand. Wie doet zijn plicht? Van nature niemand. Zelfs ook niet de ijverige farizeër. O zeker, hij heeft wel een gedaante van Godzaligheid, maar de kracht daarvan mist hij. Want alles wat hij doet, doet hij niet tot eer van God, maar met het oog op zichzelf. En alles wat niet tot de eer van God is, dat is niet uit het geloof. En wat uit het geloof niet is, dat is zonde.

De farizeër en zijn hele familie bedoelt altijd zichzelf. En dat zelfbedoelen wordt bij de mieren niet gevonden. Zij zijn wijs, met wijsheid wel voorzien. Zij leven tot eer van hun Schepper. Daar werken zij ook voor. De mieren zijn niet gevallen. Mensen wel.

De mens nu gaat zijn plicht verstaan, wanneer hij door de Geest Gods wederom geboren wordt. Dan komt hij bij de mieren op school terecht. Hij is dan in zichzelf nog dommer dan de mieren. Alle eigenwijsheid vergaat hem dan. Hij moet dan van de mieren gaan leren. De professor komt dan bij de mieren op school. Dwazer kan het niet, zegt de waanwijze wereld. Doch de wijsheid der wereld is dwaasheid bij God. En datgene wat de mens nu dwaas noemt, is wijsheid bij God. Gelukkig degenen die als arme dwazen in zichzelf bij de mieren op school mogen komen. Want daar is voor hen zoveel te leren.

De leerstof

„..... zie hare wegen.....” Welke vernederende lessen worden er dan opgedaan.

Want de mieren doen alles ongedwongen. Zij behoeven niet aangepord te worden. Zij zorgen voor de winter. Men gaat dan inzien dat men nog nooit gewerkt heeft tot eer van God. Dat men nog nooit zijns zelfs zaligheid gezocht heeft met vrezen en beven. Dat men zijn tijd nutteloos heeft doorgebracht, met de ijdelheden na te lopen. Men heeft niet gewoekerd met de talenten die God gaf. Men bracht het alles in de zonde door. De mieren in hun arbeid gaan dan die luiaard aanklagen. Wat hij niet deed, dat doen zij. En wat zij niet doen - kwaad - dat deed hij. Men krijgt dan zijn schande te zien, gelijk de luiaard, die om eigen schuld met gescheurde kleren staat. Men is dan de verloren zoon gelijk.

Men krijgt dan ook zijn armoede in te leven. Want men heeft geen spijs voor de winter. Men is voor het toekomstige oordeel niet gedekt. Men heeft geen Borg voor zijn ziel. Men acht dan de mieren wijs en gelukkig. Doch zichzelf ziet men dan dwaas en ongelukkig.

Zulke lessen drijven de arme, ellendige en ongelukkige luiaard uit. Hij gaat dan de tijd uitkopen om zijn ziel geborgen te krijgen. Hij moet spijs hebben voor de winter. Hij moet Christus hebben. Die het Brood des levens is, voor zijn ziel.

Er wordt dan gewerkt, gelezen, gebeden, de Heilige Schrift wordt onderzocht. Men heeft dan de mieren tot een voorbeeld. De beloften worden aangegrepen. Zij hebben de Heere Jezus Christus tot inhoud. Want Die zit overal in. Want zoveel beloften als er zijn, die zijn in Hem ja en amen.

Soms zijn de stukken die ze grijpen door het geloof, te groot. Zij kunnen ze dan alleen niet de baas. Met andere woorden: Zij geloven op het ene moment in de volle Christus. Dan staat hun berg door Zijn goedgunstigheid vast. Doch op het andere moment moeten zij het weer laten vallen. Zij lopen er dan omheen, net als de mieren. Zij kunnen het alleen niet klein krijgen. Het is eigenlijk te groot voor hen om het te geloven, dat ook zij nog mogen delen in het heil dat God weggelegd heeft voor diegenen die Hem vrezen. Dan moet een ander er bij komen. Twee zijn altijd beter dan een. En zo kan de ene geestelijke mier wel eens tot ondersteuning zijn van de ander. De een kan dan wel eens zaken opklaren, die door de ander nog niet begrepen worden.

Al werkende, dat is in dit verband al gelovende, nemen zij dan toe in de kennis en in de genade van de Heere Jezus Christus. Zij krijgen een hele voorraad, noem het voor mijn part „bevinding”.

O zeker, ik weet het wel, de bevinding is de grond niet waarop men rusten kan. Daar is maar één grond en dat is Christus. Doch die ene Christus kan men nooit buiten de bevinding om leren kennen. In Hem is dan alles gelegen wat nodig is voor de tijd en voor de eeuwigheid. Want Hij is hun van God gegeven tot wijsheid, rechtvaardigheid, heiligmaking en tot een volkomen verlossing. Hebt u nu iets van deze lessen geleerd? Dan blijft de vrucht niet achterwege.

De leervrucht

Wie bij de mieren op school gezeten heeft en daar geheiligd onderwijs heeft mogen ontvangen, die wordt van zijn natuurlijke en geestelijke luiheid in beginsel verlost. Ik zeg: In beginsel! Want de oude natuur blijft en die blijft lui. Daar moeten de echte „geleerden” zich dan ook nog dikwijls over aanklagen. Zij willen dan wel, maar kunnen het volbrengen niet vinden. Zij schieten aan hun

kant in alles te kort. Toch is het onderwijs niet zonder vrucht.

„..... en wordt wijs.....” Ja, daar leren zij iets van, al is het vaak met schade en schande..... Want het is toch voor een mens geen eer, om door een mier op zijn nummer gezet te worden, om aan zijn eigen dwaasheid ontdekt te moeten worden.

De wijsheid die zij dan op mogen doen, is hierin gelegen, dat zij de Heere kinderlijk gaan vrezen. En dit komt openbaar in een haten en vlieden van de zonden. Want dat zijn allemaal werken. Het komt ook openbaar in een zoeken en doen van het goede, dat is datgene wat strekt tot eer van God. Zij zoeken in heiligmaking te leven en te wandelen. Zij gaan hun bondsplicht betrachten. Dat is de plicht van het genadeverbond.

Zij gaan dan werken niet om te verdienen, maar om te dienen. God dienen en ook de naaste dienen. Want wie God waarlijk dient, steekt ook zijn handen uit de mouwen en laat niet een ander het werk doen. Dat zou geen Gode welbehagelijke vrucht zijn.

Zij hebben dan een geestelijk mierenennatuur, dat is die nieuwe natuur, krachtens hun uit God geboren zijn. En wat uit God is, dat keert altijd tot God terug.

Wie zo, door de mieren geleerd, wijs geworden mag zijn, die vergaderen zich een schat die de roest niet verderft en die de mot niet doorgraven kan, doch die duurt tot in der eeuwigheid. Als voor hen de tijd komt, dat zij niet meer werken kunnen, dan zijn zij toch geborgen. De Heere staat voor hen zelf in. Als goede en getrouwe - niet luie - dienstknechten worden zij straks beloond en krijgen het eeuwige leven.

Wie met deze vrucht het onderwijs der mieren gevolgd heeft, die is er eeuwig goed mee.

En kan dit nu van ons allen gezegd worden? Zo niet, dan alsnog: Ga naar de mier gij luiaard, zie hare wegen en word wijs; dewelke geen overste, ambtman noch heerser hebbende, haar brood bereidt in de zomer, haar spijs vergadert in de oogst, opdat dat onsterke en toch wijze volkje in de dag des oordeels tegen niemand zal behoeven op te staan, omdat we de lessen die God door hen ons heeft willen geven, niet ter harte hebben genomen.

Ps. 19:6,7.

Dus krijg ik van mijn plicht,
O God, een klaar bericht.
Wat is 't vooruitzicht schoon.
Hij die op U vertrouwt,
Uw wetten onderhoudt,
Vindt daarin groten loon.
Maar HEER', wie is de man.
Die op 't nauwkeurigst kan
Zijn dwalingen doorgronden?
O Bron van 't hoogste goed,
Was, reinig mijn gemoed
Van mijn verborgen zonden.

Weerhoud, o HEER, Uw knecht,
Dat hij zijn hart niet hecht
Aan dwaze hoovaardij.
Heerst die in mij niet meer,
Dan leef ik tot Uw eer,
Van grote zonden vrij.
Laat U mijn tong en mond,
En 's harten diepsten grond
Toch welbehaaglijk wezen.
O Heer, Die mij verblijdt,
Mijn Rots en Losser zijt,
Dan heb ik niets te vrezen.

Ds. H. C. v. d. Ent

ALLE BEGRIP TE BOVEN (44)

10. De ziekte van Jane (4)

Bernard kwam in het bezit van een zaal met vergunning om te preken en werd gerugsteund door vrienden: de zusters hadden geen andere plaats om naar de kerk te gaan, geen leraar om haar te leiden. Bernard had Henrietta in de haven van zijn huis; de zusters moesten dagelijks de honende leden van haar eigen familie onder ogen komen. De afval van Mr. Bernard werd zonder twijfel door heel Pulverbach besproken: nu kwam het hele geval dichterbij met de drie leden van de pastorie zelf, die vonden dat het verkeerd ging met de bediening in de Kerk. Het moet dubbel pijnlijk voor de oude dominee geweest zijn, dubbel stekend voor de familie. Het is niet te verwonderen, dat het woord „bitter” gebruikt werd om de brieven van zijn vader aan Bernard te omschrijven. „We kunnen ons niet verbazen”, schrijft Jane aan hem, „over het grote verdriet en de

benauwende verslagenheid, die de brieven van onze geliefde vader jou bezorgen. O, als hij alleen maar wist hoe het was en wat het is, dat dit volkomen verschil tussen ons maakt, hoe verrast zou hij zijn en hoe zouden al zijn krachtige argumenten ineens vervallen!”

Mr. Bourne ontzag de „sterke” bewijsvoering van de dominee niet en schreef op een dag: „Ik heb de brief van uw vader aan Miss Matilda gelezen. Hij heeft haar erg opgewonden, maar ik heb hoop, dat zij zal bewijzen, dat zoals Ruth niets dan de dood scheiding zal maken tussen haar en de Kerk van God en dat niet, vrouwen we. Maar ik heb nog nooit tevoren zo'n lang verwarrend betoog gezien en dat van een doctor in de godgeleerdheid, die meer dan veertig jaren een kudde leidde. Het geheel ontdekt een totaal gebrek aan geestelijke onderscheidingsvermogen, ook een volkomen onkunde van wat hij nodig heeft, geen overtuiging door de Geest bewerkt, geen siddering door de hand van God op hem onder Zijn tegenwoordige beschikkingen, geen licht op zijn pad of in het Woord van God”.

Daar Jane van haar ziekte herstelde, weliswaar langzaam en weer met veel „inzinkingen”, zoals zij ze noemde, werden de zusters door Mr. Bourne aangespoord om vriendschap te zoeken met anderen van dezelfde gezindheid. „Totdat het God behaagt om een weg voor u te openen”, schreef hij, „raad ik u dat zij die van dezelfde geest zijn een bepaalde tijd vaststellen voor godsdienst oefeningen en laat niets u tegenhouden, lees de Schriften of een goede schrijver, begin met één van de gezangen van Hart en gebed. Ik geloof dat, als dit met liefde in het oog gehouden en ijverig betracht wordt, het geestelijk leven zal worden onderhouden en gij de Heere zowel als Zijn Woord zult vinden: „Ik zal hun tot een klein heiligdom zijn in de landen, waarin zij zullen komen” (Ezech. 11:16). Als zulke maatregelen als deze met uw wensen overeen komen, moge de Heere ze zegenen en door Zijn tegenwoordigheid duidelijk Zijn goedkeuring geven. Maar als er duizend verontschuldigen worden gemaakt, vrees ik, dat de geestelijke dood zal opkomen. Uw zuster (Matilda) is elke dag bij ons op de ochtend-lezing. Ik vermaan haar gedurig hier niet voor twee, drie of vier jaren te verkeren en ons dan te verlaten net zoals ze gekomen is, maar dat ze in staat mag zijn, zoals de apostel zegt: „haar toenemen openbaar zij”. Ik verlang zeer, dat ze wakend en nuchter mag wezen en laat geen uitwendige omstandigheid haar aandacht afleiden van wat de Psalmist in het licht stelt: „Eén ding heb ik van de Heere begeerd, dat zal ik zoeken, dat ik al de dagen mijns levens mocht wonen in het huis des Heeren, om de liefelijkheid des Heeren te aanschouwen en te onderzoeken in Zijn tempel”. Ik wens u toe, dat u dezelfde kracht en licht vindt, die ik bij tijden in het Woord vind, waarvan de geur zich liefelijk vermengt met al mijn aardse bezigheden en een aangenaam uitzicht verschafft van een goede verwachting in mijn einde. De hoop die u nu gevonden hebt werkt de wanhopige gedachten, waaronder u eens verkeerd hebt, tegen. Handel teder met elke waarschuwing die uw geweten u geeft en dit zal het teder houden”.

Haar moeilijke positie is weer op te maken uit een brief, die Mr. Bourne haar later in de zomer stuurde in antwoord op een van haar. „Misschien,” schrijft hij, „hebt gij door Satans verzoe-kingen naar een wapenstilstand gezocht en verlangd op uw

lauweren te rusten en hebt gij aan de vijand enige voorwaarden voor een wapenstilstand gestuurd. Als dat zo is, is het niet te verwonderen, dat u niet kunt bidden zoals u zegt; dit is de meest doeltreffende manier om alle geestelijke verkeer stop te zetten. Onze tijd is altijd bereid, en we denken dat we vele dingen ontdekken, vooral wanneer de natuurlijke hartstochten gevoelig zijn voor geestelijke onderwerpen. Wij geloven alle dingen, we hopen alle dingen en voelen zulk een tederheid in onze ziel, dat we denken dat onze liefhebbende harten nooit tegen God op kunnen staan, al doet Hij wat Hij wil. Wij denken, dat we de rechte weg zien, die het Hem behaagt ons te leiden en zijn zwaar gewapend zoals we denken voor de strijd; dat de Heere ons zo uit de wereld gehaald heeft, dat noch de lach, noch de haat, noch de vriendelijkheid die getoond wordt, ons af zal houden van de ijver die we voor de Heere der heirscharen gevoelen. Maar nu komt de Zuiveraar en maakt trapsgewijze openbaar, dat dit niet alles zuiver goud is; en die ontdekking doet ons in eens verzinken. Onze ijver zakt af, onze geestelijke kracht kwijnt weg en we beginnen te verstaan dat we niet zo dicht bij de hemelpoort zijn als we dachten. Maar de Heere wil zowel Zijn schapen doorzoeken als opzoeken in deze vreselijke bewolkte en donkere dag en zal hen „voeden op de bergen van Israël en bij de rivieren”, bedoelend beide het water des levens en het water van beproeving. Dezezullengoed voedende weiden zijn, ook al zijn ze gemengd met gal, want door de geheiligde beproevingen worden onze trotse harten vernederd. Wees niet ontmoedigd. „Het verlorene zal Ik zoeken en het verdrevene (door verzoeking) weer doen keren en het verbrokene (in veroordeling) verbinden en wat ziek was (geestelijk) sterken”. Zo ondersteunde hun vaderlijke correspondent haar in haar weifelingen en kon hij het volgende jaar schrijven: „Ik kan het slechts bewonderen, hoe de Heere bezig is een klein gedeelte van Zijn schapen in uw donkere hoek tot licht te brengen en hoe u achter elkaars gemoedsgesteldheid komt en welk een eenheid er gevoeld wordt. Een paar gebrokenen van hart, teneederge-drukten, bedroefden kunnen elkaar begrijpen. Zij kennen de stem van de Geest, Die in hen spreekt en zo zijn zij samen verbonden en Christus, hun Herder, leidt hen”.

Voor al Uw

- ★ BOEKEN
- ★ BIJBELS en
- ★ PSALMBOEKEN

Beleefd aanbevelend

BOEKHANDEL

VAN LEEUWEN

POSTBUS 39, URK - TELEFOON 05277 - 1783

b.g.g 05277 - 2462 Urk.

Boekbespreking

Uitgaven Chr. Lektuur Kontakt

We ontvingen het eerste nummer van de alternatieve boekenkrant „Boekenmix” en het Voorjaarsboek van de CLK ter beoor-deling. We menen in hoofdzaak te kunnen verwijzen naar wat we al in het RD lezen. Het Voorjaarsboek bevat gedichten en verhalen rond één themaverhaal „Vredeskind” door Don Richardson. Het heet „Vrede terwijl er geen vrede is.....” en het kost in de actie-periode tot 10 mei a.s. slechts f 3,—, daarna f 7,50. Er komen bijdragen van verschillende schrijvers en dichters in voor, maar een specifiek reformatorische bijdrage ont-breekt. In Boekenmix komen advertenties voor van uitgevers, die wij niet onder de christelijke uitgevers zouden rekenen. De basisformule van het CLK en van deze Boekenmix is tamelijk breed. Informatie over diverse uitgeverijen is wel gewenst. Aldus in het kort het RD. We kunnen van de informatie goed gebruik maken, maar we moeten er niet klakkeloos van uitgaan, dat alles wat hier geboden en aanbevolen wordt onze instemming kan wegdragen.

B.

Stationssingel 50
Tel. 08385-13978
Postbus 177
3900 AD Veenendaal

Mbumba Zendingsdag Utrecht

De 17e zendingsdag van de Ned. Stichting Mbumba-zending wordt D.V. gehouden op

woensdag 30 april 1980 (Koninginnedag)

In de grote Veemarkthal, Satreweg 1 te Utrecht.

Aanvang 10.30 uur.

Sprekers:

Ds. C. Smits van Giessendam (1e voorzitter); opening.
Ds. A. Murray van Appelcross (Schotland) deze toespraak wordt vertaald).
Ds. A. de Waard van H. I. Ambacht.

Pauze:

gedurende ca. 2 uren, waarin ook gelegenheid is om de kramen der zendingskransen en boekhandelaren te bezoeken en kennissen e.a. te ontmoeten. Hiervoor is ook gelegenheid vóór en na de samenkomst.

Ds. S. de Jong van Katwijk aan Zee.

Ds. Joh. v.d. Poel van Ede

De Heer L. M. P. Scholten van Capelle a. d. IJssel.

Ds. F. Mallan van Rhenen (2e voorzitter); slotwoord.

Om het parkeren te bevorderen verdient het aanbeveling om een letter Z op de voorruit van de auto's aan te brengen. Voor dit doel wordt een letter Z in ons volgende maandblad afgedrukt. Grote parkeerterreinen en restaurants zijn beschikbaar.

De Ned. Stichting ondersteunt het geestelijk en medisch zendingswerk van de Vrije Presbyteriaanse Kerk van Schotland. Deze kerk verricht dit werk reeds ruim 70 jaren. Ook in de gevaarlijke districten in Rhodesië gaat de prediking e.a. nog regelmatig door.

De aanvragen om ondersteuning komen nog steeds binnen.

Penningmeester Mbumba-Zending, Putten. Giro 16 18 570.

Toezending van het prachtige in kleuren geill. maandblad der Stichting aanvragen bij: Secretaris Mbumba-zending, postbus 649, 1200 AP Hilversum. Tel. 035 - 11747.

Zendingsbusjes en materiaal voor scholen e.a. aanvragen bij:

De Heer H. J. Veenema, Laarderweg 241, 1403 RK Bussum. Tel. 02159 - 15115.

Goede gebruikte kleding kan gezonden worden aan:

De Heer A. Barth, Frisostraat 1, 3295 CE 's-Gravendeel. Tel. 01853 - 2159, (of op de a.s. Zendingsdag worden afgegeven bij de vrachtauto's uit 's-Gravendeel).

Het zendingswerk mag nog steeds voortgaan, er zijn zelfs plannen om binnenkort het ziekenhuis D.V. te heropenen.

Onder voorbehoud van visums enz., zullen ook afgevaardigden uit Rhodesië aanwezig zijn D.V.

Het behaagde de HEERE heden, onverwachts uit ons midden weg te nemen mijn zeer geliefde man, onze zorgzame vader en grootvader

BASTIAAN BOR

op de leeftijd van 63 jaar.

Zie waarlijk een Israëliet, in welke geen bedrog is.
Joh. 1 vers. 48b

De diepbedroefden:

Ameide, H. C. Bor - v. d. Hek
Werkendam, J. Bor
R. Bor - Burggraaf
Betty en Heleen

Ameide, B. Bor
K. Bor - v. d. Vlies
Wiepkje

Gent (Belg.), H. Bor
E. L. Bor - Pelikaan
Bastiaan - Cornelis
Helena - Carolien

Zwijndrecht, T. E. Bor
M. Bor - Donker
Helen - Karin

Ameide, A. Bor
A. H. Bor - Breman
Willem - Jan - Tineke

Ameide, C. Bor
B. Bor - v. Kekem
Agnes - Bastiaan

Ameide, A. L. Bor en L. H. Versluis

4233 GE AMEIDE, 14 april 1980
Griend 13

De begrafenis zal plaatsvinden D.V. zaterdag 19 april, op de algemene be-graafplaats te Ameide omstreeks 12.00 uur

Vooraf zal een rouwdienst worden gehouden in het verenigingsgebouw aan de J. W. van Puttestraat te Ameide waarin zal voorgaan de Eerwaarde heer A. v. Rossem. Aanvang 10.30 uur

Gelegenheid tot condoleren aan huis

Geen bloemen

Het behaagde de Heere heden plotseling uit ons midden weg te nemen onze zeer geliefde amtsbroeder

BASTIAAN BOR

in de ouderdom van 63 jaar.

Gedurende 38 jaar heeft hij onze gemeente in grote trouw, eerst als diaken en daarna als ouderling, gediend.

Zie, waarlijk een Israëliet, in welke geen bedrog is.

Joh. 1-48b.

De Heere moge de weduwe en de kinderen troosten met de verwoordingen van de Heilige Geest.

De Kerkeraad van de
Christelijke Gereformeerde Kerk
te Ameide.

A. van Rossem, voorzitter.

A. Versluis, wnd. scriba.

Ameide, 14 april 1980.